

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Concilia provincialia celebrari desierant tempore Concilij Chalcedonensis. Idem de sua ætate testantur Iustinianus, Zonaras, Balsamo, & Matthæus Blastares.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

C A P V T X V.

Synopsis.

I. Concilia provincialia celebrari desierant tempore Concilij Chalcedonensis. Idem de sua etate testanus Iustinianus, Zonaras, Balsamo, & Matthaeus Blaftares.

II. Hujus desuetudinis origo debetur institutioni Conciliorum patriarchalium; qua singulis annis celebrabantur, & quibus omnes Metropolitanani intercesserent. Canon Concilij octavi omnino conditus adversus Episcopos Gallicanos. Verum Concilium illud receptum non fuit in Gallia.

III. Dintius Ecclesia occidentalis retinuit modum celebrandorum Conciliorum provincialium. Cur tandem ab iis celebrandis abstinerint Episcopi. Eorum usum restituere tentavit Innocentius III. irato coenatu.

IV. Quid Concilio Basileensi & Tridentino placitum.

V. Edictum Basileense præcipit ut Concilia provincialia tertio quoque anno habeantur. Verum nihil horum observatum est huc usque. Et tamen valde opandum esset ut celebrandorum Conciliorum provincialium consuevito revocaretur.

I. **S**i quis autem curiosè inquirat quibus Standem de causis celebrari desierint Concilia provincialia, reperiet morbum hunc in universa Ecclesia, non solum occidentalium, sed etiam orientali, grassatum esse, atque adeo causam debere esse communem. Adnotatum namque est in can. xix. Synodi Chalcedonensis Concilia illa desuisse celebrari per illas tempestates: *Pervenit ad aures nostras quod in provinciis statuta Episcoporum Concilia minime celebrantur, & ex hoc plurima negligantur ecclesiasticarum causarum, que correctione indigent.* Sed exprobro ilia, ab Oecumenico Concilio facta, parum profuit. Quippe Iustinianus octuagefimus post annum admonet in Novella cxxxviii. canones qui præcipiunt celebrationem Conciliorum provincialium observatos non fuisse usque ad ætatem suam: *Quando autem quod in Canonibus cautum est Synodis sanctissimorum Episcoporum per singulas provincias congregandis huc usque minime observatum est.* Apud Græcos, congregandorum Conciliorum provincialium statuta renovata sunt auctoritate canonum Synodi in Trullo & secundæ Nicæna. Attamen Zonaras obser- vavit ea adeo ætate sua (id est, ad annum M C L X X X .) neglecta fuisse in Oriente, ut nuspia ea Concilia haberentur. Quod Balsamo quoque, qui anno M C X C . vivebat, pro ætate sua testatur; & pro sua item Matthæus Blaftares, qui circa annum M C C C . floruit.

Tom. II.

II. Ac mihi quidem inquirenti in causas hujus desuetudinis, nulla alia occurrit præter celebrationem Conciliorum patriarchalium, qua singulis annis congregabantur à Patriarcha, cuique interesse debebant Metropolitanam juxta canones Concilij CP. & Novellam constitutionem Iustiniani, qui Metropolitanos istiusmodi brevi descriptione explicat. Episcopi, inquit, qui à Patriarcha ordinantur, & ipsi jus habent alios ordinandi; id est, Metropolitani, ut explicat Photius in Nomocanone. Quapropter tollenda est negatio qua adjecta est in contextu Novellæ, hi qui non habent jus alios Episcopos ordinandi; ac prorsus legendum, qui habent jus. Illud autem incommode ex eo sequebatur, quod Concilia illa generalia patriarchatus impediabant ne particulares provincialium synodi haberentur, ut in Concilio Octavo Oecumenico propositum est. At Synodus octava difficultatem sustulit, jubendo ut si utraque Concilia haberi non possint, Metropolitani teneantur præferre Concilium patriarchale, ad quod accedere teneantur cum evocati fuerint à Patriarcha, in hoc enim Concilio judicandas esse omnes causas, non solum unius provinciæ, sed etiam totius patriarchatus. Quo unicò decreto tacitè concessa est libertas abstinendi à celebratione Conciliorum provincialium. Clausulae qua sequuntur in canone, additæ sunt in gratiam Patriarcharum. Quippe jubetur ut Metropolitani nullam rationem habeant mandatorum Principum, si forte contingeret eos vetari ne ad Synodum Patriarchæ accederent. Et quia in Occidente omnes Metropolitani non consecrabantur à Patriarcha, statuitur ut omnes Metropolitani, qui aut impositionem manuum aut Pallium à Patriarcha accepterint, teneantur accedere ad ejus Concilium. Duo illa capita ostendunt canonem illum adversus Episcopos Gallicanos decreatum esse juxta suggestiones Legatorum pontificiorum. Ij autem eo consilio illum canonom conditi procurarunt, ut à Concilio Oecumenico firmata esse videretur Nicolai primi nova molitio sexennio ante prolatæ. Tum ut Episcopos Gallicanos hac sententia percelli procurarent: qui, ne ad Concilia ordinaria patriarchatus Romani convenire cogerentur, & ut impositas Episcopis Italiae conditiones detrectarent, eas excusationes adferebant, neque accipere se manum impositionem ab Episcopo Romano, & præterea à Principibus impediri ne ad synodos illas accedant. Convelebat præterea idem canon aliam consuetudinem Gallie, quoad Concilia generalia regni. qua de re dicetur

G g